

பிலேயாமின் போதகம்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

பிலேயாமின் போதகம்

வெளி 2.14. விக்கிரங்களுக்குப் படைத்தவைகளைப் புசிப்பதற்கும், வேசித்தனம் பண்ணுவதற்கும் ஏதுவான இடறலை இஸ்ரவேல் புத்திரர் முன்பாகப் போடும்படி பாலாக் என்பவனுக்குப் போதனை செய்த பிலேயாமுடைய போதகத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் உன்னிடத்திலுண்டு.

நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகம் காணப்படும் எந்த சபையிலும் பிலேயாமின் போதகம் கைக்கொள்ளப்படவேண்டும். தேவனை ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுதுகொள்ளும் முறையைத் தள்ளிவிட்டு, வசனத்தைவிட்டு விலகி, பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதலை நிராகரிக்கும் எந்தச் சபையும், அதற்குப் பதிலாக வேறு வழிபாட்டின் முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதன் விளைவாக, பிலேயாமின் போதகம் சபைகளில் வேரூன்றத் தொடங்கிற்று.

புதிய ஏற்பாட்டின் சபையில் பிலேயாமின் போதகம் எதைக் குறிக்கிறது என்று அறியவேண்டுமெனில், பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் பிலேயாமின் மூலம் நிகழ்ந்த சம்பவத்தைப் படித்து அதை மூன்றாம் சபையின் காலத்தோடும் அதைத் தொடர்ந்து இன்றுவரை உண்டாயிருக்கும் சபையின் காலங்களோடும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்தச் சம்பவம் எண்ணாகமம் 22-ம் அதிகாரம் முதல் 25-ம் அதிகாரம் முடிய எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப் பட்டவர்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். அவர்கள் அக்காலத்தில் பெந்தேகோஸ்தே அனுபவம் பெற்ற கூட்டத்தாராவர். அவர்கள் இரத்தத்தில் அடைக்கலம் புகுந்து, சிவந்த சமுத்திரத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்று, அதனின்றி வெளிவந்து, ஆவியில் நிறைந்து, மிரியாம்

தம்புரு வாசிக்க, அவர்களெல்லாரும் ஆடிப் பாடினர். சிறிது காலம் பிரயாணம் செய்த பிறகு, அவர்கள் மோவாப் தேசத்தின் எல்லைகளில் வந்தனர். லோத்துக்கு அவன் குமாரத்தியின்மூலம் பிறந்தவன் மோவாப் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். லோத்து, ஆபிரகாமின் சகோதரியின் குமாரன். ஆகையால் இஸ்ரவேலரும் மோவாபியரும் பந்துக்கள். மோவாபியர்கள் சத்தியத்தை அறிந்திருந்தும் அதைப் பின்பற்றவில்லை.

இஸ்ரவேலர் மோவாபின் எல்லைகளையடைந்தபோது, அவர்கள் மோவாபிய ராஜாவிடம் தூதர்களை அனுப்பி, நாங்கள் உமது சகோதரர்கள், உம்முடைய தேசத்தின் வழியாய்ப் பிரயாணம் செய்ய எங்களுக்கு உத்திரவு கொடுக்க வேண்டும். நாங்களோ அல்லது எங்கள் மிருகங்களோ இத்தேசத்தில் புசித்தாலும் குடித்தாலும் அதற்குரிய கிரயத்தைக் கொடுத்துவிடுவோம்” என்று கூறினார்கள். ஆனால் பாலாக் ராஜா இதைக் குறித்துக் கலக்கமடைந்தான். அந்த நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் தலைவன், பரிசுத்த ஆவியின் அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் கொண்டு, தேவனுடைய மகிமையால் பிரகாசிக்கிற சபையை அவனுடைய தேசத்தின் வழியாய் அனுமதிக்க மறுத்துவிட்டான். அவனுடைய ஜனங்களில் சிலர் அவர்களைச் சேர்ந்து விடுவார்களோ என்று அவன் நினைத்தான். அவன் அதிகமாக நடுக்கமுற்றதால், கூலிக்காகக் தீர்க்க தரிசனம் உரைக்கும் பிலேயாமை அணுகி, அவனுக்கும் தேவனுக்குமிடையில் மத்தியஸ்தம் செய்து, இஸ்ரவேல் ஜனங்களைக் கர்த்தர் சபிக்குமாறு அவனிடம் ஜெபிக்கக் கோரினான். அரசியல் விவகாரங்களில் பங்கு கொண்டு மேன்மையுள்ளவனாக வேண்டுமென்று கருதிய பிலேயாம், அதற்கு உடனே இசைந்தான். அவனாகவே அவர்களைச் சபிக்க முடியாததால், தேவனிடத்தில் உத்திரவு பெற்று அவர்களைச் சபிக்க எண்ணி, தேவனுடைய அனுமதிக்காக அவன் காத்திருந்தான். இன்றைக்கு நம்முடைய மத்தியிலிருக்கும்

நிக்கொலாய் மதஸ்தரும் அவர்கள் முறையைப் பின்பற்றாதவர்களைச் சபிக்க முற்படுகின்றனர்.

பிலேயாம் புறப்பட்டுப் போகத் தேவனிடத்தில் உத்தரவு கேட்டபோது, தேவன் அதற்கு மறுத்துவிட்டார். அப்பொழுது அவனுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. அவனோடு செல்ல பாலாக் வற்புறுத்தி, அவ்வாறு செய்தால் அதிகசன்மானம் வழங்குவதாகக் கூறியதைக் கேட்டதும், பிலேயாம் மறுபடியும் தேவனுடைய சமூகத்தில் சென்றான். தேவன் ஒருமுறை அளித்த பதிலே போதுமானது. ஆனால் சுயசித்தம் கொண்ட பிலேயாமுக்கு, அவனுடைய கருத்து தேவனுடைய சித்தத்திற்கு முரண்பட்டிருந்ததால், அது போதவில்லை. அவனுடைய சொற்கேளாமையின் தன்மையைக் கண்ட தேவன், அவனோடு எழுந்து போக உத்தரவிட்டார். இதைக் கேட்ட பிலேயாம் அதிக சந்தோஷ மடைந்து, வேகமாக கழுதையின்மேல் சேணங்கட்டி விரைந்து சென்றான். இஸ்ரவேலரை ஆசீர்வதிப்பதே தேவனுடைய சித்தமென்றும் அவன் இருபது முறை சென்று அவர்களைச் சபிக்க எத்தனித்தாலும் அது கைகூடாது என்பதை அவன் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். இன்றைக்கும் மக்கள் பிலேயாமைப் போன்றிருக்கின்றனர், அவர்கள் மூன்று கடவுள்களில் விசுவாசம் கொண்டு, தேவனுடைய நாமத்திற்குப் பதிலாக அவருடைய பட்டப் பெயர்களில் ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றனர். இருந்தாலும் பிலேயாமின் மேல்தேவன் தம்முடைய ஆவியை அனுப்பியது போன்று, இவர்கள் மேலும் அனுப்புவார். ஆவியைப் பெற்ற காரணத்தால் அவர்கள் செய்வது யாவும் சரியென்று அவர்கள் நினைப்பார்கள். அவர்களெல்லாரும் பிலேயாமைச் சார்ந்தவர்களாயிருக்கின்றனர். தங்களுடைய சொந்த வழிகளைப் பின்பற்றி, “தேவன் எங்களை ஆசீர்வதித்தார். ஆகையால் தாங்கள் செய்வது சரியாயிருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர். தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கிறாரென்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால்

பிலேயாமைப் போன்று இவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை எதிர்த்து, அவன் சென்ற ஸ்தாபன வழியைப் பின்பற்றி, தவறான போதகத்தைக் கடைபிடிக்கின்றனர்.

பிலேயாம் ரஸ்தாவில் சென்று கொண்டிருக்கும்போது ஒரு தூதன் அவனை வழிமறித்தான். அவனுக்குக் கிடைக்கப் பெறும் ஐசுவரியம், கனம் இவைகளின் நினைவினால் ஆவிக்குரிய காரியங்களில் குருடாக்கப்பட்ட இந்தக் தீர்க்கதரிசி (கண்காணிப்பாளன் கார்டினல்) உருவிய பட்டயத்தோடு நிற்கும் தூதனைக் காணமுடியவில்லை. அவனைச் சுமந்த கழுதை தூதனைக் கண்டு, வழிவிலகி, கடைசியில் பிலேயாமின் காலைச் சுவரோடு நெருக்கிற்று. அதற்கப்புறம், அது செல்ல மறுத்துவிட்டது, பிலேயாம் கழுதையின் மேலிருந்து இறங்கி அதை அடித்தான். அப்பொழுது கழுதை அவனோடு பேசத் தொடங்கிற்று, கழுதை அன்னிய பாஷையில் பேச தேவன் அனுமதித்தார். கழுதை ஒரு கலப்புள்ள மிருகமல்ல. அது மூல வித்திலிருந்து தோன்றியது, குருடாக்கப்பட்ட அந்தத் தீர்க்கதரிசியை அது நோக்கி, “நான் உமது கழுதையல்லவா, இவ்வளவு காலம் விசுவாசத்தோடு உம்மைச் சுமந்து கொண்டு செல்லவில்லையா; என்று கேட்டது, அதற்குப் பிலேயாம், “அது உண்மைதான், ஆனால் இப்பொழுது நீ என்னைச் சுமந்துகொண்டு செல்லாவிடில், உன்னைக் கொண்டு போடுவேன் என்று சொன்னான்.

தேவன் எத்தனையோ முறை அன்னிய பாஷையில் பேசியிருக்கிறார். பெல்ஷாட்சாரின் விருந்திலும், பெந்தேகோஸ்தே நாளிலும் அவர் அன்னிய பாஷையில் பேசினார். அன்னிய பாஷைவரப்போகும் நியாயத் தீர்ப்பை முன்னறிவிக்கிறது.

பிலேயாமின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, அவன் தூதனைக் கண்டான். அந்தக் கழுதை அவன் உயிர்தப்பக் காரணமாயிருந்ததென்றும், இல்லாவிடில் தேவனைச் சோதித்ததற்காக அவன் கொல்லப்பட்டிருப்பானென்றும் தூதன்

கூறினான். பிலேயாம் திரும்பிச் சென்று விடுவதாக வாக்களித்தபோது, பாலாக்கின் மனிதரோடு போவதற்கு அவன் உத்தரவு பெற்று, தேவன் அவனுக்கு அருளியதை மாத்திரம் கூறக் கட்டளையையும் பெற்றான்.

பிலேயாம் சென்று, சுத்தமான மிருகங்களைப் பலியிட ஏழுபலி பீடங்களைக் கட்டினான். அவன் வரப்போகும் மேசியாவுக்கு அறிகுறியாக ஒரு ஆட்டுக் கடாவைப் பலி செலுத்தினான். தேவனிடத்தில் நெருங்குவதற்குக் கடைபிடிக்க வேண்டிய முறைகளை அவன் நன்கு அறிந்திருந்தான். இருப்பினும் தேவனுடைய வல்லமையற்றவனாக அவன் இருந்தான். இன்றைக்கும் இதுவே சம்பவிக்கிறது, நிக்கொலாய். மதஸ்தரே, இதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லையா? இஸ்ரவேலர் பள்ளத்தாக்கில் அதே பலியைச் செலுத்தி, அதே முறைகளைக் கையாண்டனர், ஆனால் இவர்களிருவரிடையே ஒரு வித்தியாசம் காணப்பட்டது. அதாவது, இஸ்ரவேலர் பரிசுத்த ஆவியின் அடையாளங்களைக் கொண்டவராயிருந்தனர்; அவர்கள் மத்தியில் மாத்திரம் தேவன் பிரசன்னராயிருந்தார். ஆசாரங்கள் உங்களுக்கு ஒரு பிரயோசனத்தையும் அளிக்காது. பரிசுத்த ஆவியின் கிரியைகள் வகிக்கும் ஸ்தானத்தை ஆசாரங்கள் கைப்பற்ற முடியாது. நிசயாவில் இதுதான் நிகழ்ந்தது. அவர்கள் தேவனுடைய போதனைக்குப் பதிலாகப் பிலேயாமின் போதகத்தைப் பின்பற்றினர். அதன் காரணமாக, அவர்கள் இடறிவிழுந்து, ஆவிக்குரிய மரணம் எய்தினர்.

பலி செலுத்தின பிறகு, பிலேயாம் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்க ஆயத்தமானான். ஆனால் தேவன் அவனுடைய நாலைக் கட்டினதால், இஸ்ரவேலரை அவன் சபிக்க முடியாமற் போயிற்று. அதற்குப் பதிலாக அவர்களை அவன் ஆசீர்வதித்தான்.

இதைக்கேட்ட பாலாக் கோபமூண்டான். அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் உரைத்ததால், பிலேயாம்

அதைக் குறித்து ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. பின்பு பாலாக் பிலேயாமைப் பள்ளத்தாக்குக்குக் கொண்டு சென்று, அவர்களின் பின்பாகத்தைப் பார்த்து எப்படியாயினும் அவர்களைச் சபிக்க வேண்டினான். பாலாக் உபயோகித்த தந்திரத்தையே இன்று மக்கள் உபயோகிக்கின்றனர். இன்றைய பெரிய ஸ்தாபனங்கள் சிறிய கூட்டங்களை அவமதித்து, அவர்களைக் குற்றப்படுத்த ஏதாவது சிறிய தவறு அவர்களிடம் காணப்படுமா என்று தேடிப் பார்த்து, அதை வெளியரங்கமாக்கி அவர்களை நிந்திக்கின்றனர். நவீன நாகரீகத்தைக் கடைபிடிப்பவர்கள் பாவம் செய்தால் அதைக் குறித்து கவலைகொள்ள யாருமில்லை. ஆனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஒருவன் சிறிய பிழை செய்தாலும், உடனே எல்லா பத்திரிகைகளும் அதைப் பிரசுரிக்கின்றன. ஆம், இஸ்ரவேலருக்கும் பின்பாகம் (மாமிசத்துக்குரியவைகள்) உண்டாயிருந்தது. அவர்களில் காணப்பட்ட சில கிரியைகள் போற்றத்தகாதவைகள். ஆயினும், அவர்களுடைய தவறுகளின் மத்தியில், கிருபையினாலும், தெரிந்து கொள்ளாதலினாலும் உண்டாகும் தேவனுடைய நோக்கத்தின்படி, அவர்களைப் பகலில் வழிநடத்த மேகஸ்தம்பமும், இரவில் வழிநடத்த அக்கினிஸ்தம்பமும், அடிக்கப்பட்ட கன்மலையும், வெண்கல சர்ப்பமும், அற்புதங்களும் அடையாளங்களும் அவர்களுக்குண்டாயிருந்தன. கர்த்தருக்குள் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாயிருந்தனர்.

பட்டங்களைப் பெற்று ஸ்தாபனங்களை உண்டாக்கிக் கொண்ட நிக்கொலாய் மதஸ்தரைத் தேவன் மதிக்கவில்லை. ஆனால் வார்த்தையில் நிலைநின்ற இஸ்ரவேல் ஜனங்களைத் தேவன் பாதுகாத்து வந்தார். எகிப்திலிருந்து வெளியேறி, கடினமான பிரயாணம் செய்த அவர்கள் நாகரீகமுள்ளவர்களாகத் தோன்றவில்லை, என்றாலும் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஜனக்கூட்ட மாயிருந்தனர். 300 வருட காலமாக, அவர்கள் மந்தைகளை மேய்ப்பதையும், நிலத்தைப் பண்படுத்துவதையும்,

எகிப்தில் அடிமைத் தனத்தினாலுண்டான மரண பயத்தையுமே அறிந்திருந்தனர். ஆனால் இப்பொழுதோ அவர்கள் அடிமைக் கட்டுகளிலிருந்து விடுதலையாயினர், தேவனுடைய சுயாதீன சித்தப்படி, அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டனர். மோவாபியர் அவர்களை இகழ்ந்தனர். மற்றைய ஜாதிகளும் அவர்களை நிந்தித்தனர். அவ்வாறே ஸ்தாபனத்திலுள்ளவர்கள், அதிலில்லாதவர்களை இகழ்ந்து, அவர்களைத் தங்கள் ஸ்தாபனங்களில் சேர்க்க முயற்சிப்பர். அவர்கள் சேர மறுத்தால், அவர்களை நிர்மூலமாக்க முற்படுவர்.

உங்களில் சிலர், “மோவாபியர் ஒரு ஸ்தாபனமென்றும், இஸ்ரவேலர் அவ்வாறில்லையென்றும், நீங்கள் எங்ஙனம் கூற முடியும்?” என்று ஒருவேளை கேட்கலாம். இதைக்குறித்து வேதம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டின் சம்பவங்களனைத்தும், நம்முடைய ஆவிக்குரிய முன்னேற்றத்திற்காகத் தான் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. “கன்மலையுச்சியிலிருந்து நான் அவனைக் கண்டு, குன்றுகளிலிருந்து அவனைப் பார்க்கிறேன்; அந்த ஜனங்கள் ஜாதிகளோடே கலவாமல் தனியே வாசமாயிருப்பார்கள், (எண் 23.9) கர்த்தர் அவர்களைக் கன்மலையுச்சியிலிருந்து பார்க்கிறார். அவர்களிடம் குற்றத்தைக் கண்டுபிடிக்க அவர்களைப் பார்க்கவில்லை; அவருடைய அன்பின் சிகரத்திலிருந்தும், கிருபையின் சிகரத்திலிருந்தும் அவர் அவர்களைக் காண்கிறார். அவர்கள் தனியே வாசமாயிருந்தனர். அவர்கள் ஒரு ஸ்தாபனமாக இல்லை. அவர்களை வழிநடத்த ஒரு ராஜா அவர்களுக்கு இல்லை. தேவனை ஆவியாகக் கொண்ட ஒரு தீர்க்கதரிசி அவர்களை வழிநடத்திவந்தார், வார்த்தை அந்த தீர்க்கதரிசிக்கு உண்டாகி, அது மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் ஐக்கிய நாடுகளைச் சேரவில்லை. அல்லது அவர்கள் உலக சபைகளின் ஐக்கியம், பாப்டிஸ்டு, பிரஸ்பிடேரியன் போன்ற ஸ்தாபனங்களைச் சார்ந்தவரல்ல. அவர்கள் தேவனைச் சார்ந்தவராயிருந்து, அவரோடு ஒன்று சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர்.

உலக மக்களின் ஆலோசனை அவர்களுக்கு அவசியமில்லை. அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறத்தேவன் அவர்கள் மத்தியிலிருந்தார்.

தேவனை நெருங்கும் முறையையும், பரிசுத்த ஆவியினால் தேவனுடைய வெளிப்பாட்டைப் பெறும் முறையையும் பிலேயாம் அறிந்திருந்தாலும், அவன் கள்ளச் சபையின் தலைவனாக விளங்கினான், பாலாக்கின் நன்மதிப்பைப் பெறுவதற்காக, இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் பாவத்துக்குட்படுத்தும் ஒரு திட்டம் அவன் வகுத்தான், ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டால், பாவத்திற்கு நியாயத் தீர்ப்பான மரணம் மானிடரை ஆட்கொள்ளும் என்று சாத்தான் அறிந்தது போன்று, இஸ்ரவேலர் பாவம் செய்தால், தேவன் அவர்களை நிச்சயமாக அழிக்க வேண்டுமென்று பிலேயாம் அறிந்திருந்தான். அவனுடைய திட்டத்தை நிறைவேற்ற, இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் பாகால் பேயோரின் விருந்துக்கழைத் தான். எகிப்தியரின் பண்டிகைகளை இஸ்ரவேலர் கண்டிருந்தனர். ஆகையால் இந்தப் பண்டிகையைப் பார்ப்பதால் அல்லது மோவாபியரோடு சாப்பிடுவதால் தவறு எதுவுமில்லையென்று அவர்கள் எண்ணியிருந்தனர், அவர்களோடு ஐக்கியப்படுவதால் தவறு என்ன? அவர்களில் அன்புகூர்ந்து அவர்களை நம்மிடம் இழுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இன்று மக்கள் எண்ணுவது போல், அன்றும் அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் பருவமுள்ள மோவாபிய பெண்கள் நடனமாடிச் சூழன்று, தங்கள் ஆடைகளைக் கழற்றியபோது, இஸ்ரவேலர் தங்கள் மாமிச இச்சை தூண்டப்பெற்று, அவர்களோடு விபசாரம் செய்தனர். இதனால் கோபங்கொண்ட தேவன், அவர்களில் இருபத்து நான்காயிரம் பேரைச் சங்கரித்தார்.

இந்த ஐக்கியத்தைத்தான் கான்ஸ்டன்டைன் நிசயாவில் உண்டாக்கி அது இன்றுவரை நீடித்து வருகிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஒரு மாநாட்டிற்கு நிசயாவுக்கு அழைக்கப்பட்டனர். சபையும் அஞ்ஞானிகளோடு சேர்ந்து புசித்து, களியாட்டில்

பங்கு கொண்டபோது (அதாவது கிறிஸ்தவப் பெயர்களைக் கொண்ட அஞ்ஞானப் பண்டிகை, ஆசாரம் போன்றவைகள்). அது கண்ணியில் விழுந்தது. அது ஆவிக்குரிய விபசாரம் செய்ததால் தேவன் அதைவிட்டு வெளி நடந்தார்.

தேவனுடைய வார்த்தையை ஒருவன் விட்டு, பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக ஒரு ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தால், அவன் ஆவிக்குரிய பிரகாரம் மரிக்கிறான். ஆம், நீங்கள் ஸ்தாபனத்தைச் சேரவேண்டாம். தேவனுடைய வார்த்தை, பரிசுத்த ஆவி இவைகளின் ஸ்தானத்தைக் கைப்பற்றிய பிரமாணங்களையும், பாரம்பரிய வழக்கங்களையும் நீங்கள் கைக்கொள்ள வேண்டாம். அவ்வாறு செய்தால், நீங்கள் மரித்து, தேவனிடத்திலிருந்து நித்திய காலமாய் பிரிக்கப்படுவீர்கள்.

ஒவ்வொரு காலத்திலும் இதுதான் சம்பவிக்கிறது. தேவன் மக்களை விடுவிக்கிறார். அவர்கள் இரத்தத்தின்கீழ் வெளிவந்து, வார்த்தையினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, தண்ணீர் முழுக்கினால் ஞானஸ்நானம் பெற்று, பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்படுகின்றனர்; சிறிது காலம் கழித்து, ஆதியில் கொண்டிருந்த அன்பு தணிந்து போய், தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவும், தங்களுக்குப் பெயரைத் தேடிக்கொள்ளவும் அவர்கள் ஒரு ஸ்தாபனமுண்டாக்கிக் கொள்கின்றனர். அதன் காரணமாய், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியையிழந்து, வழிபாட்டின் முறையை மாத்திரம் கைக்கொள்கின்றனர். அவர்கள் சபையின் பிரமாணங்களினாலும் ஆசாரங்களினாலும் தங்களைக் கலப்பாக்கிக் கொண்டதால், ஜீவனற்றவர்களாகிவிடுகின்றனர்.

இஸ்ரவேலரைப் பிலேயாம் விபசாரத்திற்குட்படுத்தினான். அன்றைய ஆவிக்குரிய விபசாரம் இன்றும் ஸ்தாபனங்களில் காணப்படுகின்றது. எல்லா விபசாரக்காரர்களும் அக்கினிக் கடலில் தள்ளப்படுவர். ஸ்தாபனங்களை வேசிகளாகத் தேவன் கருதுகிறார். ஆம்,

வேசியும் அவள் குமாரத்திகளும் அக்கினிக் கடலில்பங்கடைவர்.

ஸ்தாபனங்கள் தேவனால் உண்டாக்கப்பட்டவையல்ல. சபையின் மக்களை வேற்றுமைப்படுத்துவது தவறான ஆவியாகும். ஸ்தாபனங்கள் இதைத்தான் செய்கின்றன. அவைகள் தேவனுடைய வார்த்தையைவிட்டு விலகும்போது, ஆவிக்குரிய விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுகின்றன.

கான்ஸ்டன்டன் விசேஷ பண்டிகைகளை மக்களுக்கு அளித்தான். இவையெல்லாம் கிறிஸ்தவ பெயர்கள் சூடப்பட்ட அஞ்ஞான பண்டிகைகள், சில சமயங்களில் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டின் முறை அஞ்ஞான வழக்கங்களோடு கலக்கப்பட்டன. கான்ஸ்டன்டன் சூரியதேவனின் (Sun God) வழிபாட்டை தேவகுமாரனின் (Son of God) வழிபாடாக மாற்றினான். டிசம்பர் 21-ம் தேதி சூரிய தேவனின் பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதற்குப் பதிலாக, அதை டிசம்பர் 25ம் தேதி மாற்றி, அமைத்து, தேவகுமாரனின் பிறந்த நாளென்று அதை அழைத்தனர். ஆனால் அவர் டிசம்பரில் பிறக்கவில்லையென்று நாம் அறிவோம். அவ்வாறே, அஸ்தரோத்தின் பண்டிகையை, ஈஸ்டர் பண்டிகையாக மாற்றினர். அன்று, கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுடைய உயிர்த்தெழுதலைக் கொண்டாடுவதாகக் கூறப்படுகிறது. உண்மையாகவே அது அஸ்தரோத்துக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு அஞ்ஞானப் பண்டிகை.

அவர்கள் ஆலயங்களில் பீடங்களைக் கட்டி, சுருபங்களை வைத்தனர். வேதத்தில் காணப்படாத அப்போஸ்தலருடைய விசுவாசப் பிரமாணம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. முன்னோர்களைத்தொழும் வழக்கத்தை அவர்கள் மக்களுக்குப் போதித்ததன் விளைவாக, இன்று ரோமன் கத்தோலிக்க சபை மரித்தவர்களை வழிபடுவதில் உலகத்தில் தலைசிறந்து விளங்குகிறது. பிராடெஸ்டண்டு

ஸ்தாபனங்களும் இவைகளை இன்று கடைபிடிக்கிறதை நாம் காணலாம்.

அவர்கள் விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்தவைகளைப் புசித்தனர். அவர்கள் உண்மையாகவே விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்த பொருள்களைப் புசித்தன ரென்று நாம் இதை அர்த்தங்கொள்ளக்கூடாது எருசலேமிலுள்ள யூதசபை இதை விலக்கியிருந்தாலும், பவுல், ஒருவன் மனச்சாட்சி சுத்தமாயிருந்தால், அவன் விக்கிரகங்களுக்குப் படைப்பதைப் புசிப்பதில் யாதொன்றுமில்லையென்றும், ஆனால், ஆவியில் பலங்குன்றின ஒரு சகோதரனுக்கு இச்செய்கை இடறலாயிருப்பின், அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் புறஜாதிகளுக்குக் கூறியுள்ளான். தவிர, யோவானுக்கு அளிக்கப்பட்ட வெளிப்பாடு புறஜாதிகளின் சபைகளுக்குரியதேயன்றி யூத சபைகளுக்குரியதல்ல. ஆகையால் மேற்கூறிய வாக்கின் அர்த்தம் வேறாக இருக்க வேண்டும், “புசிப்பது என்பது ஆவிக்குரிய காரியங்களில் “பங்கு கொள்ளுதல்” என அர்த்தம் பெறும். இயேசு, “என் மாம்சத்தைப் புசித்து என் இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு” (யோவான் 6.54) என்றும், “மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான்” (மத் 4.4) என்றும் கூறியிருக்கிறார். ஆகையால், இச்சபையின் காலத்தவர் விக்கிரகங்களுக்கு முன்பு வணங்கி, அவைகளுக்கு மெழுகுவர்த்தி ஏற்றி, அஞ்ஞான பண்டுகைகள் கொண்டாடி, தங்கள் பாவங்களை மனிதர்களிடம் அறிக்கையிடுவதன் மூலம் தேவனிடம் பங்கு கொள்ளாமல் சாத்தானோடு பங்கு கொண்டனர். அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டாலும், ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டாலும், அவர்கள் விக்கிரகாராதனையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். ஆலயங்களில் காணப்பட்ட பீடமும், அதன் மேல் காட்டும் தூபங்களும், கர்த்தர் ஏறெடுத்த ஜெபங்களை நினைப்பூட்டுவதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று

அவர்கள் ஒரு வேளை கூறலாம்; அவ்வாறே விக்கிரங்களை வணங்கும்போது, தேவனைத் தத்ரூபமாக வணங்கும் எண்ணம் அவர்களுக்கு உண்டாகிறது என்றும், குருமார்களிடம் பாவ அறிக்கை செய்தாலும், இருதயங்களில் அவர்கள் தேவனிடம் தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிடுவ தாகவும், குருமார்கள் அவர்கள் பாவங்களை மன்னிக்கும்போதும், அதைக் கர்த்தரின் நாமத்தினால் அவர்கள் செய்கின்றனரென்றும் அவர்கள் கூறலாம். அவர்கள் என்ன கூறினாலும், சாத்தானால் உண்டாக்கப்பட்ட பாபிலோனிய மார்க்கத்தில் அவர்கள் பங்கு கொண்டு, விக்கிரகங்களோடு இணைந்து, ஆவிக்குரிய விபச்சாரம் செய்து மரித்துப் போயினர்.

இப்படியாக சபையும் அரசாங்கமும், ஒன்றுபட்டன. சபைவிக்கிரகங்களை வணங்கியது. அரசாங்க ஆதரவு அது பெற்று, “தேவனுடைய ராஜ்யம் நிறுவப்பட்டது; தேவனுடைய சித்தம் பூலோகத்தில் நிறைவேறிற்று” என்று எண்ணியது. அதனால்தான் ரோமன் கத்தோலிக்க சபை கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையை எதிர்நோக்குவதில்லை. அவர்களுக்குக் கிறிஸ்துவின் ஆயிரம் வருஷ அரசாட்சியில் நம்பிக்கையில்லை. இப்பொழுதே அந்த அரசாட்சி தொடங்கி, தேவன் போப்பிற்குள் வாசம் செய்து அவர்மூலம் அரசாட்சி செய்கிறார் என்று அவர்கள் விசுவாசிக்கின்றனர். புதியவானமும் புதிய பூமியும் ஆயத்தமான பின்பு அவர் வருவாரென்று அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இது முற்றிலும் தவறாகும். கள்ளச் சபையின் தலைவனாக போப் இருக்கிறார். கிறிஸ்து நிச்சயமாக ஆயிரம் வருஷம் அரசாட்சி செய்வார். அச்சமயம் போப் அதில் பங்கு கொள்வதில்லை. அவர் வேறு எங்காகிலும் இருப்பார்.

